

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. V. T.**, zast. JUDr. Leošem Brantálem, LL.M., advokátem se sídlem 28. října 1727/108, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) T. V. A. L., II) T. S. T., a III) T. T. T. T.**, všichni zast. Mgr. Terezou Zahutovou, advokátkou se sídlem 28. října 1727/108, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2025, č. j. OAM-13319-25/ZR-2024, v řízení o kasačních stížnostech žalobce a osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 1. 2026, č. j. 33 A 12/2025 - 156, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit **ve lhůtě tří dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), zrušil platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a zároveň mu podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil lhůtu k vycestování z území v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně do 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 15. 7. 2025, č. j. 33 A 12/2025 - 106, zamítl. Tento rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 11. 9. 2025, č. j. 2 Azs 174/2025 - 56, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, neboť krajský soud nevyrozuměl možné osoby zúčastněné na řízení o probíhajícím řízení. Krajský soud ve věci podruhé rozhodl rozsudkem označeným v záhlaví a žalobu opět zamítl.

[3] Proti druhému rozsudku podali kasační stížnosti žalobce (dále „stěžovatel“) a osoba zúčastněná na řízení I). Stěžovatel spojil se svou kasační stížností návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že pokud by došlo k jeho propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti, hrozila by mu obtížně napravitelná újma v důsledku povinnosti vycestovat, a to v podobě nevratných dopadů do jeho rodinného života, zejména možnosti obnovit rodinné soužití a stabilizovat domácnost po propuštění. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, neboť jde pouze o dočasné opatření, které pouze zajistí, aby povinnost vycestovat nenastoupila dříve, než bude dokončen soudní přezkum napadeného správního rozhodnutí.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že u stěžovatele nejsou dány žádné výjimečné skutečnosti. Stěžovatel je ve výkonu trestu odnětí svobody s plánovaným termínem propuštění dne 4. 4. 2029. Tvrzení o možném dřívějším propuštění je účelové a hypotetické. Stěžovatel se v celém řízení pasuje do role oběti a zlehčuje svou opakovanou trestnou činnost, kterou žalovaný považuje za zvlášť zavrženíhodnou. Stěžovateli újma nepřiznáním odkladného účinku nehrozí, neboť je stále ve výkonu trestu odnětí svobody. I kdyby byl skutečně propuštěn, nepředstavovalo by jeho vycestování nepřiměřenou újmu. Stěžovatel je zastoupen advokátem a jeho osobní přítomnost v řízení není nezbytná. Zároveň v nynější věci převažuje veřejný zájem na zrušení stěžovatelova trvalého pobytu nad jím tvrzenou újmu. Do diskomfortního stavu se stěžovatel dostal sám svým zavrženíhodným jednáním. O závažnosti jeho trestné činnosti svědčí i uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v délce 6 let ve věznici s ostrahou.

[5] Osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS). NSS se tedy nyní ani předběžně nezabýval důvodností kasační stížnosti, a pouze posoudil, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[8] Návrh na přiznání odkladného účinku není důvodný.

[9] Stěžovatel byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 4. 2024, sp. zn. 49 T 5/2024, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 5. 2024, sp. zn. 6 To 22/2024, pravomocně odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Tento trest v současné době vykonává, jak i sám potvrzuje. Propuštěn má být dne 4. 4. 2029 (s. 13 rozhodnutí žalovaného).

pokračování

[10] Újmu odůvodňující přiznání odkladného účinku spatřuje stěžovatel stručně řečeno v důsledcích povinnosti vycestovat z území České republiky. Podle NSS však vzhledem k aktuálnímu dlouhodobému výkonu trestu odnětí svobody stěžovateli újma, kterou spojuje s povinností vycestovat, bezprostředně nehrozí.

[11] Jak již NSS opakovaně konstatoval, újma, kterou stěžovatel odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být reálná, nikoli pouze hypotetická (usnesení ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016 - 27, bod 6, nebo ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 As 138/2013 - 62, bod 6) a musí stěžovateli hrozit bezprostředně a aktuálně (usnesení ze dne 24. 3. 2021, č. j. 6 As 76/2021 - 37, bod 12, ze dne 11. 9. 2025, č. j. 2 As 183/2025 - 55, bod 14, nebo ze dne 5. 2. 2025, č. j. 4 As 273/2024 - 50, bod 6).

[12] Z dočasné (zatímní) povahy institutu odkladného účinku kasační stížnosti totiž vyplývá, že skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti, tj. doby od přiznání odkladného účinku do vydání rozhodnutí o kasační stížnosti, neboť pouze po tuto dobu bude odkladný účinek kasační stížnosti dočasně působit. Poukaz toliko na obecné a navazující důsledky napadeného rozhodnutí, k nimž může dojít někdy v budoucnu (přistoupí-li k němu ještě další okolnosti), zpravidla nesvědčí o hrozící újmě v bezprostřední budoucnosti (usnesení NSS ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019 - 48, bod 20).

[13] Konkrétně v pobytových věcech již ostatně NSS opakovaně uvedl, že pokud je stěžovatel oprávněn na území po dobu řízení o kasační stížnosti pobývat, byť na základě jiného pobytového titulu, než kterého se týkalo správní řízení, jež je předmětem přezkumu před správními soudy, takovému stěžovateli bezprostřední újma nehrozí (usnesení ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 Azs 161/2020 - 35, bod 8, nebo ze dne 5. 9. 2024, č. j. 8 Azs 189/2024 - 44, bod 11). Podle § 18 písm. d) bodu 1 zákona o pobytu cizinců může cizinec na území pobývat přechodně bez víza, je-li ve výkonu trestu odnětí svobody (rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2018, č. j. 6 Azs 300/2018 - 23, bod 31).

[14] Stěžovatel soudu nepředestřel žádné indicie o tom, že by měl být v nejbližší době z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn. Jeho tvrzení o možném propuštění tak zůstala zcela v hypotetické rovině. Jak již NSS výše shrnul, žalobce byl v roce 2024 odsouzen k šestiletému trestu odnětí svobody a propuštěn má být až v roce 2029. Za takové situace lze uzavřít, že žalobcem tvrzená újma dalece přesahuje časový rámec řízení o kasační stížnosti, jehož pravomocné skončení lze očekávat mnohem dříve (§ 172 odst. 10 věta druhá zákona o pobytu cizinců).

[15] Lze uzavřít, že z důvodu dlouhodobého výkonu trestu odnětí svobody stěžovateli bezprostřední újma spojená s vycestováním nehrozí. NSS proto jeho návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, aniž se zabýval dalšími podmínkami pro jeho přiznání.

[16] Usnesení, jímž soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté. V případě změny skutkových okolností může stěžovatel o přiznání odkladného účinku požádat znovu (usnesení NSS ze dne 24. 11. 2022, č. j. 8 Azs 211/2022 - 46, bod 9).

[17] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23].

[18] NSS proto stěžovateli uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek se podle § 8 odst. 3 zákona o soudních poplatcích platí na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1010500526**. Uvedené platební údaje je možné načíst prostřednictvím přiloženého QR kódu. Soudní poplatek lze zaplatit také v hotovosti na pokladně soudu.

[19] Pokud stěžovatel včas nezaplatí soudní poplatek podle výroku II tohoto usnesení, bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu